

GRUND- OG NÆRHEDSNOTAT TIL FOLKETINGETS EUROPAUDVALG

6. maj 2019

Supplement til forhandlingsdirektiverne for Doha-udviklingsdagsordenen vedrørende multilaterale forhandlinger om elektronisk handel (KOM(2019) 165)

1. Resume

Europa-Kommissionen fremsendte den 2. april 2019 et udkast til en rådsafgørelse med dertilhørende forhandlingsdirektiv vedrørende åbne plurilaterale forhandlinger om elektronisk handel (e-handel). Dette sker på baggrund af, at 76 medlemmer af Verdenshandelsorganisationen (WTO) tidligere på året bekræftede intentionerne om at påbegynde sådanne forhandlinger.

Det overordnede formål med forhandlingerne er at udarbejde et samlet regelsæt for e-handel i WTO, der skal forbedre vilkårene for den globale e-handel ved at lette virksomheders aktiviteter, styrke forbrugernes tillid og fremme inkluderende vækst og udvikling.

Rådet har i forbindelse med den aktuelle WTO-forhandlingsrunde, der begyndte i 2001 (Doha-udviklingsdagsordenen (DDA)), givet EU bemyndigelse til at indlede forhandlinger i WTO om blandt andet handel med tjenesteydelser, hvilket e-handel er en integreret del af. EU har derfor allerede bemyndigelse til at indgå i disse nye e-handelsforhandlinger.

Da der imidlertid har været en markant udvikling inden for e-handel siden 2001, har flere medlemsstater set behov for et nyt supplerende forhandlingsdirektiv til Kommissionen. Samtidig betyder e-handelens tværgående karakter, at forhandlingerne kan komme til at spænde bredt, hvorfor der er behov for at sikre, at nye regler og forpligtelser indgæet under de kommende forhandlinger er i overensstemmelse med EU's retlige ramme.

Forslaget vil ikke have lovgivningsmæssige konsekvenser, men forventes at få økonomiske konsekvenser i form af bl.a. øget eksport. Regeringen støtter det supplerende forhandlingsdirektiv samt ambitionen om at modernisere rammevilkårene for e-handel gennem WTO-forhandlinger. Det er regeringens holdning, at der bør arbejdes for et ambitiøst resultat, der vil styrke den globale e-handel og sikre lige konkurrencevilkår. Derfor er det væsent-

ligt, at nye WTO-regler på dette område både vil facilitere e-handel, og samtidig sikrer et højt niveau af forbrugerbeskyttelse.

2. Baggrund

Den 13. december 2017 blev 71 WTO-medlemmer – deriblandt EU – enige om at indlede et sonderingsarbejde om igangsættelse af plurilaterale forhandlinger om handelsrelaterede aspekter af e-handel indenfor rammerne af WTO.

Sonderingsarbejdet er pågået i 2018, hvor alle WTO-medlemmer har haft mulighed for at deltage og drøfte forskellige emner inden for e-handel. Denne sondering blev afsluttet i december 2018, hvorefter 76 WTO-medlemmer – herunder EU – i marginen af World Economic Forum i Davos i januar 2019 bekræftede intentionerne om at indlede WTO-forhandlinger om handelsrelaterede aspekter af e-handel. Forhandlingerne ventes at gå i gang medio maj 2019.

Kommissionen udsendte derfor den 2. april 2019 et udkast til en rådsafgørelse om supplerende regler til forhandlingsdirektiverne for Doha-udviklingsdagsordenen vedrørende de multilaterale forhandlinger om regler og forpligtelser vedrørende e-handel (KOM (2019 165) samt tilhørende forhandlingsdirektiv. Disse er oversendt i dansk sprogversion den 8. april 2019. Udkastet til rådsafgørelse er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 207, stk. 3 og 4, første afsnit, samt TEUF artikel 218, stk. 3 og 4. Det bilagte forhandlingsdirektiv lægger desuden op til en aftale, der falder under EU-enekompetence på det handelspolitiske område. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Rådet har allerede som led i de igangværende DDA-forandlingsrunde givet EU-Kommissionen bemyndigelse - i form af en række forhandlingsdirektiver - til at føre forhandlinger i WTO om blandt andet handel med tjenesteydelser, handelslettelser og gradvis liberalisering af handelsregler. Da regler og forpligtelser i forbindelse med e-handel udgør en integreret del af førnævnte områder, anses e-handel ikke som et nyt emne på WTO's dagsorden, hvorfor disse e-handelsforhandlinger er omfattet af den eksisterende bemyndigelse, der stammer fra DDA-direktiverne.

Der er imidlertid sket en markant udvikling inden for e-handel siden 2001. I tillæg hertil har Kommissionen anerkendt, at WTO-forhandlinger om e-handel kan spænde bredt og dække alle økonomiske sektorer på grund af e-handlens tværgående karakter. Dermed kan forhandlingerne inkludere områder, hvor EU allerede har intern lovgivning eller fastlagte prioriteter. Derfor er det hensigten med det supplerende forhandlingsdirektiv at fastlægge EU's holdning til WTO-forhandlinger specifikt om e-handel under hensyn-

tagen til udviklingen på området samt at fastsætte en række krav til de regler og forpligtelser, som EU kan acceptere i løbet af forhandlingerne.

Forhandlingsdirektiverne skal ses i lyset af Kommissionens idéoplæg om modernisering af WTO fra den 18. september 2018, som tager udgangspunkt i en udbredt erkendelse både i EU-kredsen og bredere af, at det multilaterale handelssystem er under pres og skal moderniseres for at forblive relevant. I idéoplægget indgik styrkelse af WTO's regelskabende funktion som et centralt element, herunder bl.a. som led i bestræbelserne på at bevare fortsat amerikansk engagement i WTO. Specifikt understregedes vigtigheden af opdaterede regler rettet mod at imødegå digitale handelshindringer, herunder fjernelse af uberettigede handelshindringer, etablering af retssikkerhed for virksomheder og sikring af et sikkert onlinemiljø for forbrugere. Forhandlingerne om e-handel skal derfor også ses i en bredere sammenhæng, hvor en vellykket proces vil bidrage til at dokumentere det multilaterale handelssystems værdi.

3. Formål og indhold

Formålet med de kommende forhandlinger er at udarbejde nye regler om e-handel i WTO, der skal forbedre og udvide den globale elektroniske handel ved at lette virksomheders aktiviteter, styrke forbrugernes tillid til onlinemiljøet og skabe nye muligheder for at fremme inkluderende vækst og udvikling, herigennem øge deltagelsen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder samt udviklingslande i de globale værdikæder.

I forhandlingsdirektivet, der er bilagt rådsafgørelsen, fremgår en ikke-udtømmende liste over, hvad de multilaterale forhandlinger om handelsrelaterede aspekter af e-handel potentielt kan omfatte. Listen er baseret på de emner, der er blevet præsenteret under den sonderende fase, og inkluderer:

- fremme af elektroniske transaktioner (f.eks. elektroniske signaturer og andre tillidstjenester og elektronisk autentificering)
- told på elektroniske overførsler og det overførte indhold
- forbrugertillid (f.eks. forbrugerbeskyttelse online, uopfordret elektronisk kommunikation og klageadgang)
- reguleringsmæssige discipliner for telekommunikationstjenester for at sikre lige vilkår og effektiv konkurrence i telekommunikationssektoren
- grænseoverskridende datastrømme, datalokaliseringskrav og beskyttelse af personoplysninger
- virksomhedstillid (f.eks. beskyttelse af computerkildetekoder og tvungen teknologioverførsel)
- bedre adgang til elektronisk handel (f.eks. adgang til internettet, onlinetjenester og offentlige data eller onlineformidlers ansvar for og adgang til disse)

- handelsfremmende foranstaltninger, der er relevante for elektronisk handel (f.eks. papirløs handel), under behørig hensyntagen til WTO-aftalen om handelslettelser
- elektronisk handel i relation til intellektuelle ejendomsrettigheder, herunder forretningshemmeligheder
- udviklingsrelaterede spørgsmål
- gennemsigtighed
- samarbejde (f.eks. mellem deltagende medlemmer og mellem forbrugerbeskyttelsesmyndigheder).

Listen er illustrativ og har udelukkende til hensigt at indikere, hvilke emner forhandlingerne kan berøre. Listen er ikke endelig og afspejler derfor ikke, hvad EU vil støtte af forslag under de kommende forhandlinger, eller hvad EU vil fremsætte egne forslag.

Det fastslås, at forhandlingerne bør sigte mod en gradvis liberalisering af tjenesteydelser og varer. EU skal dog i forhandlingerne sikre, at de regler og forpligtelser, som EU accepterer i løbet af forhandlingerne, er i overensstemmelse med EU's retlige rammer.

Af særlige aspekter inden for EU's retlige ramme nævnes cybersikkerhed og beskyttelse af personoplysninger.

Herudover må EU ikke acceptere regler og forpligtelser for audiovisuelle tjenester samt påtage sig forpligtelser vedrørende tjenester eller aktiviteter, der udføres under udøvelse af en offentlig myndighed.

Desuden må nye regler og forpligtelser hverken forhindre EU, medlemslandene og deres nationale, regional eller lokale myndigheder i at regulere økonomiske aktiviteter, der kan begrundes i tvingende almene hensyn til offentlig interesse såsom beskyttelse af folkesundheden, miljøet eller forbrugere.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres, hvad angår udkastet til forhandlingsdirektivet, men vil blive informeret fuldt ud på alle trin af forhandlingerne i overensstemmelse med TEUF artikel 218, stk. 10. Europa-Parlamentet vil skulle godkende den endelige plurilaterale aftale om e-handel inden EU's indgåelse jf. TEUF 218, stk. 6.

5. Nærhedsprincippet

Udkastet fremsættes under henvisning til TEUF artikel 207, og de omfattede elementer henhører alle under EU-enekompetence. Nærhedsprincippet finder derfor ikke anvendelse.

6. Gældende dansk ret

En færdigforhandlet WTO-aftale vedrørende e-handel forventes ikke at få konsekvenser for gældende dansk ret.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Udkastet til forhandlingsdirektiv har ikke lovgivningsmæssige konsekvenser.

Økonomiske konsekvenser

Indgåelse af en WTO-aftale vedrørende e-handel forventes at få positive samfundsøkonomiske og erhvervsøkonomiske konsekvenser i form af øget eksport og øget vækst ved blandt andet at fjerne uberettigede handelshindringer og styrke retssikkerheden.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

Udkastet til forhandlingsdirektivet er ikke en retsakt og medfører derfor ikke i sig selv administrative konsekvenser for dansk erhvervsliv. Indholdet kan dog senere udmøntes i konkrete retsakter, der potentielt medfører væsentlige konsekvenser for erhvervslivet, herunder administrative konsekvenser for danske virksomheder.

Det skønnes ikke, at indgåelse af en WTO-aftale vedrørende e-handel vil berøre beskyttelsesniveauet i Danmark.

8. Høring

Forhandlingsdirektiverne er sendt til høring i EU-specialudvalget for konkurrenceevne, vækst og forbrugerspørgsmål den 9. april 2018 med frist for bidrag den 24. april 2018. Der er modtaget høringssvar fra Dansk Erhverv Dansk Industri, Fagbevægelsens Hovedorganisation samt Forbrugerrådet TÆNK.

Dansk Erhverv (DE) hilser forslaget velkommen, da der længe har været behov for tidssvarende og erhvervsvenlige internationale regler for e-handlen på tværs af landegrænser. Køb og salg af varer og tjenester over nettet er vokset betragteligt både i Danmark og på internationalt plan, mens et balanceret og transparent internationalt regelsæt ikke er fulgt med. Det har medført en udstrakt grad af junglelov og unfair skævheder i den globale e-handel. For danske og europæiske forbrugere indebærer det, at fordelene ved det større udbud, som grænseoverskridende e-handel på den ene side giver, samtidig på den anden side betyder, at de risikerer at købe usikre eller farlige produkter, og alt for ofte mister de forbrugerrettigheder, som de har krav på i henhold til europæisk lovgivning.

DE ser, at håndhævelse her udgør et særligt problem. Selvom de fleste mener, at virksomheder skal følge reglerne forbrugernes hjemland, hvis de retter deres markedsføring mod dem (det kunne eksempelvis være, hvis hjemmesiden er på dansk), så sker det ikke i praksis, og håndhævelsen er vanskelig. En særlig udfordring vedrører manglende betaling af moms i forbindelse med grænseoverskridende e-handel. For danske og europæiske virksomheder indebærer det urimelige konkurrencevilkår og risikoen for, at flere må dreje nøglen om, hvis der ikke gribes ind politisk.

DE har løbende identificeret flere af de mest påtrængende problemer i denne forbindelse for danske virksomheder, men det er klart, at disse problemer langt hen ad vejen kun kan håndteres gennem multilaterale forhandlinger i WTO-regi.

DE lægger stor vægt på, at forhandlingerne snarest bliver skudt i gang, og at der udover varer også kommer et stærkt fokus på den digitale tjenestehandel på tværs af landegrænser. I Kommissionens forslag opridses andre vigtige fokusområder i de kommende WTO-forhandlinger, herunder øget retssikkerhed for virksomheder, reguleringsmæssige discipliner, fjernelse af handelshindringer, grænseoverskridende datastrømme, internationale forsendelsesregler, styrkelse af forbrugertillid m.m. Det er af stor vigtighed, at det internationale regelgrundlag på disse områder bliver moderniseret, og at dette sker i WTO-regi, da organisationen i den grad har brug for ny fremdrift i den nuværende spændte handelspolitiske situation.

DE kan støtte indsatsområderne. I tilknytning til spørgsmålet om B2C e-handel ser **DE** gerne, at der arbejdes for, at de kommende retningslinjer blandt andet kommer til at indeholde følgende:

- Klarhed over, at hjemmesider, som målretter sig bestemte lande (eksempelvis fordi de er på sproget i disse lande) efterlever reglerne for forbrugerbeskyttelse, markedsføring og produktsikkerhed i disse lande.
- Klagebehandling i forbrugerens hjemland.
- Klarhed over, hvem den erhvervsdrivende er, som skal give forbrugeren dennes rettigheder.
- At det sikres, at den lovpligtige moms indberettes og betales.
- At der arbejdes for et håndhævelsessamarbejde i WTO-regi

DE bemærker, at der imidlertid i forslaget også nævnes, at "told på elektroniske overførsler og det overførte indhold" kan indgå i WTO-forhandlingerne. **DE** lægger vægt på, at EU's holdning til dette spørgsmål bliver blankt afvisende. Told i almindelighed udgør en økonomisk dødvægt, og indførelse af told på et så forretningskritisk område som international e-handel for fremtidens økonomiske vækst vil repræsentere et betydeligt tilbageskridt, som EU bør arbejde hårdt på at afværge. Det vil have mærkbare

skadevirkninger for rigtig mange danske virksomheder, hvis deres produkter og tjenester, som i dag downloades toldfrit fra nettet, pludselig en dag bliver pålagt told. **DE** opfordrer regeringen til at presse på for, at en sådan afvisende holdning til spørgsmålet om told på international streaming og downloads kommer til at indgå i Kommissionens for-handlingsmandat.

Dansk Industri (DI) ser, at e-handel og nye digitale forretningsmodeller rummer et stort vækstpotentiale for danske virksomheder – ikke mindst SMV'er - der med nye digitale teknologier kan styrke deres konkurrenceevne og nå ud til fjerntliggende eksportmarkeder, der hidtil har været svært tilgængelige. Derfor er det en væsentlig prioritet for **DI**, at der vedtages globale spilleregler for digital handel, som gør op med digitale handelsbarrierer, værner om produktsikkerheden og sikrer gennemsigtighed i reguleringen af digitale handelsstrømme - vilkår, som er nødvendige for at opretholde tilliden til den digitale udvikling og realisere det fulde potentiale i den digitale økonomi.

DI bemærker, at Danmark som en lille åben økonomi har en klar interesse i, at WTO forbliver den primære institution i international handel, da det er gennem multilaterale aftaler med global rækkevidde, at der kan sikres fælles regler og gennemsigtig i vilkårene på verdensmarkedet. **DI** støtter derfor konklusionen i udkastet til rådsbeslutning om, at internationale regler for digital handel skal vedtages i WTO-regi. Mange danske virksomheder – store som små – baserer allerede deres forretning på globale værdikæder, og virksomhederne implementerer i disse år ny digitale teknologier for at optimere deres produktion, logistikprocesser og kundeservice. Derfor vil en WTO-aftale gøre en stor forskel for danske virksomheder, der i dag navigerer i fragmenterede og ofte restriktive regler for digital handel.

DI bemærker, at WTO-forhandlingerne om digital handel bygger på dele af Doha-runden, der blandt andet har til formål at gøre op med handelsbarrierer på serviceområdet, sikre bedre beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og give udviklingslande større markedsadgang. Doha-runden har mere eller mindre været sat på pause siden 2008, hvilket især skyldes uenigheder mellem Vesten og de større udviklingslande om beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og statsstøtte i landbrugssektoren. Der er desuden ikke udsigt til, at der i en overskuelig fremtid vil blive sat gang i fornyede forhandlinger, som kan lede til en afslutning af Doha-runden. **DI** finder dette beklageligt, for Doha-erklæringen indeholder mange ambitiøse initiativer, der vil gavne økonomiske interesser i såvel i- som ulande. En aftale om digital handel vil derfor ikke blot give bedre vilkår for digitale forretningsmodeller, men også styrke WTO's rolle i international handel. **DI** påpeger, at det i de senere år er det lykkedes at opnå enighed i WTO om at udvide "Information Technology Agreement" og "Trade Facilitation Agreement", der er vigtige aftaler, men som ikke ændrer ved, at de multilaterale

regler for international handel grundlæggende ikke er blevet opdateret siden WTO's oprettelse i 1995. Med en aftale om digital handel vil WTO vise sig som leveringsdygtig i forhold til tidssvarende regler for international handel, og det har stor betydning i en tid, hvor det multilaterale handelssamarbejde udfordres af unilaterale handlinger og manglende efterlevelse af WTO-forpligtelser.

DI støtter ligeledes princippet i udkastet til rådsbeslutning om, at der skal tilstræbes det højst mulige ambitionsniveau i WTO-forhandlingerne under forudsætning af, at så mange lande som muligt tilslutter sig den endelige aftale. **DI** bemærker, at især de store udviklingslande, der har indført digitale handelsbarrierer, og i de mindst udviklede lande er reglerne for digital handel meget uklare. En WTO-aftale, der primært dækker industrialiserede lande, vil derfor ikke i tilstrækkeligt omfang skabe bedre rammevilkår for danske virksomheders globale værdikæder. **DI** finder det derfor positivt, at foreløbigt 77 WTO-medlemmer, heriblandt Kina og Brasilien, har tilsluttet sig forhandlingerne. Omvendt er det bekymrende, at store vækstøkonomier som Indien, Indonesien og Sydafrika har valgt at stå uden for forhandlingerne. EU bør derfor arbejde for, at forhandlingerne forbliver åbne for øvrige WTO-medlemmer, og at der ydes en aktiv indsats for få de pågældende lande til at engagere sig i arbejdet for globale spilleregler for digital handel.

DI ser, at international handel i disse år gennemgår en digital revolution. Allerede i dag bruger en stor del af erhvervslivet digitale værktøjer til at sælge og markedsføre produkter og tjenesteydelser, yde kundesupport, gennemføre betalinger, optimere produktionen og udvikle deres forretningsmodel. I løbet af få år vil digitale værdikæder blive en forudsætning for at konkurrere på verdensmarkedet. Det skyldes især introduktionen af nye digitale teknologier såsom Internet of Things, blockchain, kunstig intelligens og 3D-printning, og at en stigende andel af Business-to-Consumer (B2C)- og Business-to-Business (B2B)-handlen foregår via webshops og e-handelsplatforme. **DI** finder det derfor stærkt problematisk, at WTO's regelsæt endnu ikke er opdateret til at regulere digitale handelsstrømme.

DI bemærker, at i fraværet af internationale regler har lande verden over indført digitale handelsbarrierer, der forhindrer den digitale økonomi i at nå sit fulde potentiale. Det er især BRIK-landene og øvrige vækstøkonomier som Indonesien, Vietnam og Sydafrika, der har indført barrierer for digital handel. Handelshindringerne optræder i mange former, herunder begrænsninger på ind- og udførsel af data, krav om opbevaring af data på lokale servere og strenge administrative krav til oprettelse af webshops og udbringning af varer. Fælles for barriererne er, at de diskriminerer til fordel for lokale virksomheder og gør det svært for udenlandske virksomheder at opnå det fulde potentiale ved digitale teknologier. Derfor er det vigtigt, at EU påtager sig lederskab og arbejder for, at der indgås en bred aftale i WTO,

som adresserer barrierer for både e-handel og digitale handelsstrømme. Det er nødvendigt for at sikre fælles globale spilleregler for digital handel.

DI ser positivt på, at EU allerede under forberedelserne til WTO-forhandlingerne har leveret konstruktive forslag om, at:

- Opdatere WTO-reglerne for telekommunikation med henblik på at skabe bedre større konkurrence blandt udbydere af telekommunikation, bedre digital infrastruktur og et åbent og neutralt internet – alle forudsætninger for digital handel.
- Gøre op med barrierer for e-handel, som skal ske gennem fælles regler og forpligtelser i forhold til elektroniske signaturer, elektroniske kontrakter, elektronisk autentificering, gennemsigtighed i brugervilkår og ved at gøre det nuværende WTO-moratorium om ikke at lægge told på elektroniske transmissioner permanent.

DI opfordrer desuden til, at EU arbejder for, at principperne bag den kommende Platform-to-Business (P2B)-forordning bliver en del af en WTO-aftale om digital handel. P2B-forordningen forpligter e-handelsplatforme til at gøre regler og vilkår let tilgængelige, give en klar begrundelse for at lukke en sælgers brugerkonto og at synliggøre de kriterier, som e-handelsplatformen bruger til at rangere varer og tjenesteydelser. Forordningen vil kun gælde for e-handelsplatforme, der opererer i EU. Uden for EU's grænser kan virksomhederne stadig blive mødt med diskriminerende og uigennemsigtige krav, når de markedsfører og sælger deres produkter via e-handelsplatforme – platforme, der spiller en stadig større rolle i international handel. Det vil derfor gøre en klar forskel for virksomhederne, hvis EU's principper for gennemsigtighed og fair konkurrence på e-handelsplatforme løftes til globalt niveau.

DI er derimod meget bekymret over, at der i udkastet til rådsbeslutning lægges op til, at Kommissionens forslag om, hvordan grænseoverskridende datastrømme skal reguleres i EU's bilaterale handelsaftaler, også skal danne ramme om EU's mandat i WTO-forhandlingerne om digital handel. Dette finder **DI** problematisk, da Kommissionens forslag vil betyde, at handelspartnere har mulighed for at blokere dataoverførsler, hvis de uden nærmere begrundelse finder det nødvendigt for at beskytte persondata. Det vil efterlade et betydeligt hul i reglerne, som vil gøre det muligt at indføre digitale handelsbarrierer med henblik på at diskriminere til fordel for egen tech-industri. **DI** påpeger, at EU's General Data Protection Regulation (GDPR) ikke udelukker, at persondata kan opbevares uden for EU's grænser, men stiller krav om, hvordan data overføres, opbevares og behandles. Desuden gælder GDPR også for data om EU-borgere, der er opbevaret uden for EU's grænser. Derudover drejer langt de fleste dataoverførsler sig ikke om persondata, men om maskin- og undersøgelsesdata såsom produktionsaktivitet, målepræcision, vedligeholdelsestilstand, status for byggeprojekter og pro-

duktudvikling mv. Når det i nødstilfælde kan være nødvendigt at bremse dataoverførsler, er det afgørende, at det begrundes i sikkerhedsmæssige og ikke økonomiske hensyn. Derfor arbejder **DI** sammen med det øvrige europæiske erhvervsliv for, at det præciseres i Kommissionens forslag, at blokering af dataoverførsler skal være gennemsigtig, ikke-diskriminerende og begrundet i legitime politiske formål. Det bør efter **DI**'s opfattelse også være udgangspunktet for EU's position i WTO-forhandlingerne om digital handel.

DI bemærker, at digital handel giver store gevinster for både virksomheder og forbrugere, men har også medført en række nye udfordringer, som er vigtige at få håndteret i WTO-forhandlingerne. **DI** mener, at den væsentligste udfordring er, at EU's regler for produktsikkerhed i stigende grad bliver kompromitteret. Problemet er, at et voksende antal europæiske onlineforbrugere køber forbrugsgoder på webshops og e-handelsplatforme uden for EU, hvor leverandørerne i vidt omfang ikke lever op til EU's regler for produktsikkerhed. Det skaber to grundlæggende problemer:

- Forbrugerne modtager produkter, der ikke opfylder EU's sikkerhedskrav, og/eller indeholder kemikalier, som for længst er blevet bandlyst i EU. Ofte er forbrugerne uvidende om den manglende produktsikkerhed, og at det er 100 pct. på egen risiko, når man som forbruger køber direkte fra en producent eller forhandler i et tredjeland.
- Europæiske virksomheder bliver udsat for unfair konkurrence, da de blandt andet skal konkurrere med virksomheder, der er underlagt langt lempeligere produktkrav og derfor kan sælge deres produkter billigere.

DI ønsker, at virksomheder, der markedsfører og sælger deres produkter til forbrugere i EU, er forpligtet til at opfylde EU's regler for produktsikkerhed. Problemet er, at det er svært at håndhæve EU's regler over for virksomheder, der er etableret uden for EU's jurisdiktion. Foreløbigt har EU indgået aftaler med fire af de største e-handelsplatforme, heriblandt Amazon, Alibaba, eBay og Rakuten-France, som blandt andet indebærer, at virksomheder, der benytter platformene, skal efterleve EU's regler for produktsikkerhed, når de sælger og markedsfører deres produkter overfor EU-borgere. Aftalerne er imidlertid frivillige, og der er brug for bindende bestemmelser, hvis EU skal have mulighed for at håndhæve produktsikkerhedsregler i tredjelande.

DI foreslår derfor, at EU som en del af mandatet i forhold til WTO-forhandlingerne skal arbejde for, at en WTO-aftale om digital handel forpligter parterne til at samarbejde om at styrke håndhævelsen af regler for

produksikkerhed. Problemet er for stort til, at det alene kan løses med øget markedsovervågning. Derfor er det afgørende, at der i WTO-regi vedtages regler om, at man er forpligtet til at efterleve produksikkerhedsreglerne i importlandet, og at der indføres et juridisk grundlag for at håndhæve produksikkerhedsregler på tværs af landegrænser. På den måde kan der sikres fair konkurrencevilkår og høj forbrugersikkerhed, som er forudsætningerne for at opnå de fulde gevinster ved den digitale økonomi.

Fagbevægelsens Hovedorganisation (FHO) finder det positivt, at der finder forhandlinger sted om alle handelsmæssige aspekter af elektronisk handel, herunder beskyttelse af personoplysninger. **FHO** henviser i den forbindelse til formålet og beskyttelsen i den nye persondataforordning.

FHO vurderer, at alle handelsmæssige aspekter også omhandler beskyttelsen af arbejdstagernes rettigheder, som normalt ikke indgår i WTO-forhandlinger, men som er en integreret del af bæredygtighedskapitlerne i EU's bilaterale handelsaftaler. Ikke mindst den virtuelle karakter af elektronisk handel gør det helt oplagt at inkludere arbejdstagerrettigheder i forhandlingerne, og det kan blive starten til et langt tættere og helt nødvendigt samarbejde mellem WTO og ILO.

Selvom det nævnes, at formålet fra EU's side blandt andet er at lette virksomhedernes aktiviteter, deriblandt for mikrovirksomheder samt små og mellemstore virksomheder, er **FHO** bekymret for, at det i virkeligheden er de store multinationale teknologivirksomheder, der står til at kunne få den største gevinst. **FHO** bemærker, at med de erfaringer, der indtil videre er gjort med store spillere på e-handelsområdet, finder **FHO** det afgørende, at der sikres et tilstrækkeligt reguleringsmæssigt råderum til landenes regeringer.

FHO understreger nødvendigheden af, at man i forhandlingerne er omhyggelig med at sikre, at virksomheder på e-handelsområdet kan holdes ansvarlige for deres handlinger, også selvom de ikke er fysisk tilstede i det pågældende land.

Forbrugerrådet TÆNK refererer i deres høringssvar til den europæiske forbrugerorganisationers (**BEUC**) bemærkninger fra den 12. april 2019. **BEUC** finder det positivt, at der inkluderes forbrugervenlige tiltag i Kommissionens forslag såsom informationskrav samt klageadgang for forbrugere. Derudover findes det positivt, at der er villighed til at promovere samarbejde mellem myndigheder på internationalt niveau for at beskytte forbrugere bedre i forhandlingerne. Samtidig påpeges det, at WTO-regler om e-handel ikke i sig selv vil være tilstrækkelige til at adressere den manglende forbrugertillid online. **BEUC's** prioriterer i forhold til de kommende forhandlinger er forbedret forbrugerbeskyttelse, undgå spam, afskaffe told på

elektroniske transmissioner, beskyttelse af personoplysninger og privatliv, sikre en åben internetadgang, revision af WTO's telekommunikationsreferencepapir samt at promovere rimelige og transparente roaminggebyrer.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

EU's medlemslande forventes generelt at stille sig positive over for at indlede multilaterale forhandlinger om e-handelsregler.

Der forventes som udgangspunkt dog forskellige interesser blandt medlemslandene, særligt når det kommer til emnet om grænseoverskridende datastrømme, datalokaliseringskrav samt beskyttelse af personoplysninger. Medlemslandenes positioner på disse emner forventes at afspejle de tidligere drøftelser, der har været i forbindelse med Kommissionens forhandlingsoplæg til brug for EU's bilaterale handelsforhandlinger. I disse drøftelser ønskede et større antal medlemslande mere ambitiøse bestemmelser end foreslået af Kommissionen, hvorimod et mindre antal lande ønskede at fastholde Kommissionens defensive tilgang grundet bekymringer for integriteten af EU's regelsæt.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter forhandlingsdirektivet vedrørende multilaterale forhandlinger om e-handel, der skal supplere de eksisterende forhandlingsdirektiver for Doha-udviklingsdagsordenen.

Regeringen hilser generelt initiativer velkommen, som fremmer lige konkurrencevilkår og øger forbrugervelfærd. Øget adgang til det globale marked for e-handel udgør et stort eksportpotentiale for danske såvel som øvrige virksomheder i EU. Det er blandt andet også baggrunden for nedsættelsen af regeringens vækstteam for handel og logistik.

Regeringen finder, at der derfor bør arbejdes for et ambitiøst resultat, der vil modernisere de overordnede rammevilkår og derigennem styrke den globale e-handel samt sikre lige konkurrencevilkår. Det er derfor væsentligt, at kommende globale regler og forpligtelser for e-handel inden for WTO både indeholder elementer, der kan facilitere e-handel, og samtidig sikrer et højt niveau af forbrugerbeskyttelse.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.